

Ψήφο στον **ΣΥΡΙΖΑ** Παλεύουμε για **Κυβέρνηση της Αριστεράς** με **Σοσιαλιστικό Πρόγραμμα**

Στις 17 Ιούνη, έχουμε να επιλέξουμε ανάμεσα στην ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτές είναι οι πραγματικές επιλογές για κάθε ένα από εμάς: από τη μια η συνέχιση των πολιτικών του Μνημονίου, από την άλλη φρένο σ' αυτές τις πολιτικές για να διαμορφωθεί ένας εναλλακτικός δρόμος.

Τα δύο κόμματα που κυβερνούν τη χώρα εδώ και 4 σχεδόν δεκαετίες, το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ, έχουν φέρει την απόλυτη διάλυση καταστρέφοντας τις ζωές εκατομμυρίων εργαζομένων, νέων, συνταξιούχων, κλπ.

Αυτοί οι ίδιοι δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για να μπορέσει μια συμμορία φασιστών-δολοφόνων που παριστάνουν τους πατριώτες, νοσταλγοί του Χίτλερ και της Χούντας, να μπουν στη Βουλή.

Καλούμε κάθε ένα από τα εκατομμύρια θύματα του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, να κάνει ότι περνά από το χέρι του/της για να μην συνεχιστεί η καταστροφή. Αυτό, σήμερα, σημαίνει ένα πράγμα: ψήφο στον ΣΥΡΙΖΑ.

Η Αριστερά όφειλε να είχε συνεργαστεί

Μπροστά στις εκλογές της 17ης Ιούνη, όλη η Αριστερά θα έπρεπε να είχε συνεργαστεί, με στόχο να «γυρίσει σελίδα» για τα λαϊκά στρώματα της χώρας μας. Το ΚΚΕ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έπρεπε να είχαν ανταποκριθεί στο ενωτικό κάλεσμα που τους απεύθυνε ο ΣΥΡΙΖΑ με στόχο μια αριστερή κυβέρνηση.

Το σκεπτικό της άρνησης τους είναι ότι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι αρκετά αριστερό ή ριζοσπαστικό. Το Ξεκίνημα συμμερίζεται μεγάλο μέρος της κριτικής που ασκεί το ΚΚΕ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κι άλλα τμήματα της Αριστεράς, στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Όμως αυτό δεν είναι επαρκής λόγος για την άρνηση συνεργασίας, όταν αυτή η στάση αφήνει ανοιχτό το δρόμο στα κόμματα του Μνημονίου και στην Τρόικα!

Διατηρώντας τις διαφωνίες της με τον ΣΥΡΙΖΑ, η υπόλοιπη Αριστερά και ειδικά το ΚΚΕ (λόγω μεγέθους) όφειλε να πει «ναι» στην συνεργασία και στη συνέχεια να καλέσει τον ΣΥΡΙΖΑ, ανοικτά και δημόσια, να συζητήσουν το πρόγραμμα που πρέπει να έχει μια κυβέρνηση της Αριστεράς. Να ανοίξει έτσι μια δημόσια συζήτηση για το θέμα του προγράμματος. Αυτό θα βοηθούσε τα λαϊκά στρώματα να αποκτήσουν άποψη και λόγο για το θέμα. Θα επέτρεπε να φανεί σε ποια ζητήματα θα μπορούσε να υπάρχει συμφωνία. Θα μπορούσε να πιέσει, να αναγκάσει, τον ΣΥΡΙΖΑ να μετακινηθεί σε πιο αριστερές θέσεις. Αυτό δεν θα στερούσε από το ΚΚΕ (ή την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κλπ) την ανεξαρτησία του, αφού η συνεργασία της Αριστεράς δεν στερεί από κανένα κομμάτι της, την ανεξαρτησία: ιδεολογική, πολιτική, οργανωτική. Αρνούμενο μια τέτοια προσέγγιση το ΚΚΕ αποδυναμώνεται στην κοινωνία και αντιμετωπίζει εσωτερική κρίση.

Με ποιο τρόπο θα βγει η οικονομία απ' την ύφεση;

Το θέμα του προγράμματος της Αριστεράς είναι κρίσιμης σημασίας. Ιδιαίτερα καθώς ο δρόμος προς μια κυβέρνηση της Αριστεράς έχει ανοίξει: είτε άμεσα, στις 17 Ιούνη, είτε αργότερα, καθώς οποιαδήποτε κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ θα είναι κυβέρνηση κρίσης και πλήρους αστάθειας.

Τα λαϊκά στρώματα παρακολουθούν με ανησυχία το γεγονός ότι σ' αυτό το σημείο η Αριστερά εμφανίζει μια εξαιρετική αδυναμία. Ο ΣΥΡΙΖΑ, η βάση για μια αυριανή κυβέρνηση της

Αριστεράς, χαρακτηρίζεται από μεγάλα ελλείμματα, ασάφειες και αντιφάσεις στο θέμα του τι θα κάνει την «επόμενη μέρα» μιας εκλογικής νίκης.

Σαν «Ξ», στηρίζουμε το ΣΥΡΙΖΑ, για να σταματήσουμε την εφαρμογή των πολιτικών του Μνημονίου και να διωχτεί η Τρόϊκα. Την ίδια στιγμή κατανοούμε το κενό που υπάρχει στο επίπεδο του προγράμματος και καταθέτουμε τη δική μας πρόταση. Κατά τη γνώμη μας, βασικά σημεία του προγράμματος που πρέπει να έχει η Αριστερά πρέπει να είναι:

- **Η άρνηση αποπληρωμής του χρέους στους τοκογλύφους δανειστές.**
Το χρέος των 350 περίπου δισ. € (160% του ΑΕΠ) αποτελεί ακατάσχετη αιμορραγία για την ελληνική οικονομία, που δεν θα την αφήσει ποτέ να ανασάνει. Είναι αποτέλεσμα των τοκογλυφικών όρων δανεισμού από τους τραπεζίτες και της υποταγής του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ σ' αυτούς. Οι εργαζόμενοι δεν έχουμε καμία ευθύνη γι' αυτό. Η άρνηση πληρωμής του είναι η πρώτη προϋπόθεση για να μπορέσει η οικονομία ν' «ανασάνει».
- **Η εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος.**
Με τις καταθέσεις των Ελλήνων εργαζομένων (σήμερα 165 δισ. € αλλά με πολλά άλλα δισ. κρυμμένα «κάτω απ' το μαξιλάρι») οι Έλληνες τραπεζίτες κερδοσκοπούσαν σε βάρος μας και συσώρευαν αμύθητα πλούτη για δεκαετίες. Σήμερα, στα χέρια τους, οι λιγιστές μας καταθέσεις, κινδυνεύουν. Η εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος είναι ο μόνος τρόπος να υπάρξουν εγγυήσεις για τις καταθέσεις των λαϊκών στρωμάτων, για να δοθούν χαμηλότοκα δάνεια και να χρηματοδοτηθούν έργα για να μπει η οικονομία σε ανάπτυξη.
- **Η εθνικοποίηση των μεγάλων στρατηγικών επιχειρήσεων.**
Η ενέργεια, οι επικοινωνίες, τα λιμάνια, οι μεταφορές, τα τσιμέντα, οι μεγάλες κατασκευαστικές, και πολλές άλλες κρίσιμες για την οικονομία επιχειρήσεις που τόσα χρόνια επιδοτούνταν με λεφτά των φορολογούμενων –δικά μας λεφτά– δεν νοείται να είναι στα χέρια του ιδιωτικού κεφαλαίου για να κερδοσκοπεί και μετά να πετάει τους εργαζόμενους στο δρόμο. Πρέπει να περάσουν στην ιδιοκτησία της κοινωνίας για να γίνουν μοχλός για (δημόσιες) επενδύσεις και ανάπτυξη, και με τα κέρδη τους να στηρίζεται η Παιδεία η Υγεία κλπ.

Οι εθνικοποιήσεις από μόνες τους δεν φτάνουν. Για να υπηρετούν αυτές οι επιχειρήσεις την κοινωνία χρειάζεται να θεσμοθετηθεί:

- **Εργατικός και κοινωνικός έλεγχος και διαχείριση,**
ώστε οι εργαζόμενοι και η κοινωνία να ελέγχουν τη διαφθορά, την κακοδιαχείριση και τις σπατάλες, την φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή από τους επιτήδειους.
- **Με βάση τα πιο πάνω θα μπορεί να σχεδιαστεί η οικονομία για την εξυπηρέτηση των κοινωνικών αναγκών.**

Άμεσα μέτρα

Πέρα από τα πιο πάνω σημεία ενός γενικού προγράμματος μια κυβέρνηση της Αριστεράς χρειάζεται ανάμεσα στα **πρώτα και άμεσα** βήματα της να προχωρήσει στο:

- **Να αποκατασταθεί ο βασικός μισθός και να αναιρεθεί η κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων.**
- **Να παγώσουν όλες οι απολύσεις και να καταργηθεί η επισφαλής απασχόληση με μετατροπή όλων των συμβάσεων σε αορίστου.**

Επενδύσεις

Σαν συνέχεια όλων των πιο πάνω να γίνουν μαζικές προσλήψεις και επενδύσεις στους τομείς στους οποίους υπάρχουν επείγουσες ανάγκες, όπως η **Παιδεία** και η **Υγεία**. Στους τομείς οι οποίοι μπορούν να συμβάλουν ώστε να μπει η οικονομία γρήγορα σε τροχιά ανάπτυξης, όπως οι **υποδομές**. Και στους τομείς στους οποίους η οικονομία έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως τον **αγροτικό τομέα**, τον **τουρισμό**, τις **Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας**, κλπ.

Σοσιαλιστικό πρόγραμμα

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει ένα τέτοιο πρόγραμμα, αυτό είναι πραγματικότητα. Όμως η ψήφος στον ΣΥΡΙΖΑ, και η εκλογή μιας κυβέρνησης της Αριστεράς, θα δώσει τη δυνατότητα στο μαζικό κίνημα, κατ' αρχήν να βάλει φρένο στην επίθεση που δέχεται και κατά δεύτερο να ανοίξει τη συζήτηση για το τι είδους κυβέρνηση της Αριστεράς θέλει, με ποιο πρόγραμμα (ποια «μέτρα») και να παλέψει με πιο ευνοϊκούς όρους για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής του.

Ένα πρόγραμμα όπως το παραπάνω, ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα, είναι εντελώς απαραίτητο, είναι ο μόνος τρόπος, για να «συνέλθει» η οικονομία.

Σύγκρουση με την ΕΕ – μαζί με τους εργαζόμενους του Νότου και της υπόλοιπης Ευρώπης

Οι ηγεμόνες της ΕΕ απειλούν με έξωση από το € αν η Ελλάδα δεν «ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις» προς τους δανειστές της. Στο όνομα της παραμονής στο € ζητούν να δεχτούμε την απόλυτη καταστροφή και διάλυση της κοινωνίας μας! Η απάντηση είναι όχι!

Την ίδια στιγμή που απειλούν με έξοδο απ' το €, οι ίδιοι οι Βενιζέλοι, οι Σαμαράδες και οι Τροϊκανοί, με τις δικές τους πολιτικές οδηγούν την Ελλάδα εκτός € – είναι οι τελευταίοι επομένως που δικαιούνται να δίνουν μαθήματα! Όντως, στη βάση του δικού τους χρεοκοπημένου καπιταλιστικού συστήματος, μια απότομη έξοδος από το € και επιστροφή στη δραχμή θα σημαίνει σοκ στην οικονομία, δραστική υποτίμηση και ψηλό πληθωρισμό.

Μια κυβέρνηση στην υπηρεσία των εργαζομένων όμως και στηριγμένη σ' ένα πρόγραμμα σοσιαλιστικό όπως το πιο πάνω, μπορεί να αντιμετωπίσει με επιτυχία την επίθεση των Βρυξελλών που θα επιδιώξουν την αποπομπή της Ελλάδας απ' το €, μέσα από το σταμάτημα των δανειακών δόσεων και προκαλώντας παράλληλα πιστωτική ασφυξία στην Ελλάδα.

Αυτή η επίθεση μπορεί να αντιμετωπιστεί. Κατ' αρχήν αποφεύγοντας ρηχές και επιπόλαιες αντιλήψεις του είδους «εδώ και τώρα έξω από το € και την ΕΕ» και **επιλέγοντας μια πολιτική σταδιακής μετάβασης σε εθνικό νόμισμα**, αφού οι Βρυξέλες δεν έχουν τρόπο να «πετάξουν» εκτός € μια χώρα μέσα σε «24 ώρες. Αυτή η διαδικασία μπορεί να κρατήσει πολλούς μήνες – μια περίοδο στην οποία με ένα **σοσιαλιστικό πρόγραμμα ανοικοδόμησης**, η οικονομία μπορεί να μπει σε τροχιά ανάπτυξης και οι συνέπειες από τη νομισματική αστάθεια να περιοριστούν δραστικά (δείτε αναλυτικά άρθρα στο www.xekinima.org).

Την ίδια αυτή περίοδο υπάρχει μια άλλη παράλληλη μάχη που θα πρέπει να δίνεται. Είναι η μάχη του διεθνισμού: μαζί με τους εργαζόμενους στην υπόλοιπη Ευρώπη, ενάντια στους κοινούς εχθρούς στις Βρυξέλες και στο ΔΝΤ, ενάντια στο κεφάλαιο και τις πολυεθνικές. Στόχος μας δεν μπορεί να είναι άλλος από μια Ευρώπη των εργαζομένων και του σοσιαλισμού, γιατί καμία χώρα μόνη της δεν μπορεί σε **μακροπρόθεσμη** βάση να χτίσει μια σοσιαλιστική άσση περιτριγυρισμένη από ένα εχθρικό καπιταλιστικό περίγυρο. Και το παράδειγμα της Ελλάδας, μπορεί να εμπνεύσει δεκάδες εκατομμύρια σε όλη την Ευρώπη – αυτό ας μην το υποτιμούμε καθόλου!

Ακόμα και στην περίπτωση που οι μεγάλες ανατροπές δεν μπορούν να αγκαλιάσουν με ταχύτητα το σύνολο της ΕΕ, μπορούν να αγκαλιάσουν το Νότο, τις χώρες που αυτή τη στιγμή στενάζουν κάτω από την κρίση του χρέους: Ισπανία, Πορτογαλία, Ιρλανδία, Ιταλία. Μαζί μ' αυτούς μπορούμε να προχωρήσουμε ακόμα και σε μια κοινή οικονομική ζώνη με κοινό νόμισμα.

Κάποιοι θα πουν ότι τέτοιες ανατροπές δεν γίνονται από τη μια μέρα στην άλλη. Όμως η ελληνική εμπειρία έδειξε σε όλη την Ευρώπη το ακριβώς αντίθετο: ότι μπορούν.

Ιστορικά καθήκοντα

Η Αριστερά είχε ξανά ιστορικές ευκαιρίες στο παρελθόν αλλά δυστυχώς χάθηκαν όλες, οδηγώντας σε τραγωδίες του ενός ή του άλλου είδους. Η βασική αιτία πίσω απ' όλες αυτές, δεν ήταν άλλη από την άρνηση ή αδυναμία της Αριστεράς να συνδέσει τους καθημερινούς αγώνες με ένα πρόγραμμα ρήξης με την εξουσία του κεφαλαίου. Σήμερα η άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ προσφέρει ξανά μια ιστορική ευκαιρία στο κίνημα. Αυτή η ευκαιρία δεν πρέπει να χαθεί.

Το ελληνικό εργατικό κίνημα μπορεί, μέσα από τους σκληρούς απεργιακούς του αγώνες και τις καταλήψεις της προηγούμενης περιόδου, μέσα από το κίνημα των «Αγανακτισμένων», το «Δεν Πληρώνω», τις λαϊκές του συνελεύσεις κλπ, και, σήμερα, με την ψήφο του, να αναγκάσει την Τρόικα να πάρει δρόμο. Μπορούμε να στείλουμε μήνυμα αντίστασης και ελπίδας στους εργαζόμενους σε όλη την Ευρώπη, ειδικά στο Νότο, και να ξαναζωντανέψουμε το όραμα της εναλλακτικής κοινωνίας στη βαρβαρότητα, το όραμα μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας.